

## MRF 2021.128

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 17. marts 2021 (j.nr. 19/05683)

***Ikke medhold i klage over afgørelse om, at kapacitetsudvidelse af et affaldsenergianlæg ikke var VVM-pligtigt, da nævnet efter en samlet vurdering af sagens oplysninger og klagen ikke fandt grundlag for at tilsidesætte Miljøstyrelsens vurdering af, at kapacitetsudvidelsen ikke vil medføre væsentlige indvirkninger på miljøet.***

Miljøstyrelsen traf den 3. april 2019 i medfør af miljøvurderingslovens § 21 afgørelse om, at kapacitetsudvidelse af et affaldsenergianlæg ikke var VVM-pligtigt. Kapacitetsudvidelsen gjorde det muligt at udnytte anlæggets eksisterende årlige tekniske kapacitet, uden at den timebaserede kapacitet ville ændres. Anlæggets drift ville øges fra 8.000 timer årligt til 8.760 timer årligt, således at der ikke skulle laves revision hvert år, hvis det ikke var nødvendigt af hensyn til anlægget. Den årlige mængde affald, der kunne forbrændes, ville øges fra 130.000 tons til 150.000 tons. Styrelsen havde på baggrund af en screening vurderet, at projektet ikke ville få en væsentlig indvirkning på miljøet eller på nærmeste Natura 2000-område beliggende ca. 600 meter fra anlæggets skorsten. Det var endvidere vurderet, at projektet ikke forventedes at medføre tilstandsændringer af naturtyper beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3 i form af sø og mose beliggende ca. 250 meter fra projektområdet. Afgørelsen blev påklaget af Danmarks Naturfredningsforening, der bl.a. anførte, at der ikke var foretaget en vurdering af projektets påvirkning på de relevante naturtyper i Natura 2000-området, at ikke der ikke var foretaget en vurdering af den kumulative påvirkning på habitatnaturen, og at der ikke var foretaget en vurdering af totaldepositionen af kvælstof. Det gjordes endvidere gældende, at der skulle udarbejdes en vurdering af projektets påvirkning på et nærliggende moseområde omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, at de foretagne depositionsregninger ikke var beregnet ud fra et worst case-scenarie, og at miljøgodkendelsen var ugyldig, idet der ikke var mulighed for at standse udarbejdelsen af miljøgodkendelsen, inden der blev truffet afgørelse om VVM-pligt, idet afgørelsen og godkendelsen var truffet samtidig. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden) bemærkede indledningsvis, at nævnet ikke kunne behandle den del af klagen, der vedrørte miljøgodkendelsen, idet der skulle oprettes en særskilt klage herom. Nævnet fandt, at Miljøstyrelsen havde foretaget en vurdering af det konkrete projekts indvirkning på

miljøet og Natura 2000-området samt vurderet, at projektet ikke ville medføre tilstandsændringer i områder beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3. Nævnet fandt endvidere, at styrelsen havde inddraget beregninger af merdepositionen af kvælstofkoncentrationer svarende til grænseværdier for områderne og naturtyperne samt erfarede emissioner. Nævnet bemærkede i den sammenhæng, at vurderingen af påvirkningen på Natura 2000-området var baseret på depositionsregningerne for naturtypen grå/grøn klit, som havde den laveste tålegrænse for merdeposition af kvælstof i området. Nævnet fandt hertil, at niveauet for deposition af kvælstof fortsat lå under tålegrænsen, når merdeponeringen tillagdes baggrunds-koncentrationen af kvælstof. Da baggrundsdepositionen kunne henføres til kumulative forureningskilder, fandt nævnet, at styrelsen havde foretaget en kumulativ vurdering af effekten af totaldepositionen af kvælstof i habitatnaturen. I forhold til klagepunktet om, at depositionsregningerne ikke var foretaget ud fra et worst case-scenarie, fandt nævnet, at beregningerne var foretaget ved koncentrationer svarende til grænseværdier og erfarede emissioner, og at der ved depositionsregningerne kunne tages udgangspunkt i standardiserede emissionsberegninger i BREF-dokumenter. Hertil bemærkede nævnet, at der var benyttet reducerede grænseværdier for emission af NOx og NH3, som ville blive fastsat i forbindelse med miljøgodkendelsen. Nævnet fandt på denne baggrund ikke grundlag for at tilsidesætte Miljøstyrelsens vurdering af, at projektet ikke vil medføre væsentlige indvirkninger på miljøet og dermed ikke udløste VVM-pligt, idet nævnet henviste til, ”at en screeningsafgørelse ikke er en tilladelse eller en godkendelse, men en forudsætning for at det anmeldte projekt lovligt kan påbegyndes. Afgørelsen erstatter således ikke en [...] miljøgodkendelse eller anden tilladelse, der giver ansøger ret til at påbegynde projektet. Det er herefter op til kommunen i en godkendelse eller tilladelse til det ansøgte projekt at fastsætte vilkår

for at forhindre eventuel forurening af virksomhedens omgivelser”.

**Kommentar:** Det må tiltrædes, at VVM-pligt efter VVM-screening ikke bygger på worst case-scenarie, og at screeningen har karakter af en foreløbig afgørelse, der ikke erstatter en tilladelse. Ved vurdering af, om projektet udløser VVM-pligt, er det imidlertid ikke nok at forlade sig på, at væsentlige miljøvirkninger bliver håndteret i miljøgodkendelsens vilkår, jf. Thomas Haugsted: 'Er projektilpasninger og vilkårsfastsættelse en mulighed under VVM-screeningen?', TjM 2018, s. 3 ff. Det er muligt, at det i denne sag er velbegrundet at afvise VVM-pligt, men dette burde i så fald fremgå med en bedre begrundelse.

---

# Ikke medhold i klage over afgørelse om ikke miljøvurderingspligt for kapacitetsudvidelse af affaldsenergianlæg i Næstved Kommune

19/05683

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøvurderingslovens § 21, jf. § 49, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klagen over Miljøstyrelsens afgørelse af 3. april 2019 om, at kapacitetsudvidelse af affaldsenergianlæg beliggende [A1], 4700 Næstved, ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøvurderingslovens § 54, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

## 1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 30. april 2019 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af Danmarks Naturfredningsforening. Klager har den 13. august 2019 indsendt supplerende bemærkninger.

Klager har navnlig anført, at

- det er unødvendigt og ikke i overensstemmelse med genanvendelsesmål at brænde mere affald,

- Miljøstyrelsen ikke har vurderet projektets påvirkning på de relevante naturtyper i nærmeste Natura 2000område,
- styrelsen ikke har foretaget en kumulativ vurdering af projektets påvirkning på habitatnaturen,
- styrelsen ikke har vurderet totaldepositionen af kvælstof,
- der skal udarbejdes en vurdering af projektets påvirkning på et nærliggende moseområde, som er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, og
- de foretagne depositionsregninger ikke er beregnet ud fra et "worst case"scenarie, som anført af styrelsen.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.2.

## 2. Sagens oplysninger

### 2.1 Den påklagede afgørelse

Miljøstyrelsen har den 3. april 2019 i medfør af miljøvurderingslovens § 21 truffet afgørelse om, at kapacitetsudvidelse af et affaldsenergianlæg beliggende [A1], matr.nr. [F1] og [F2] Ydernæs, Næstved Jorder, 4700 Næstved, ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

Det fremgår af afgørelsen, at projektet omfatter en kapacitetsudvidelse, der gør det muligt at udnytte anlæggets eksisterende årlige tekniske kapacitet, og at den timebaserede kapacitet ikke ændres som følge af udvidelsen. Med udvidelsen øges anlæggets drift fra 8.000 timer årligt til 8.760 timer årligt, således at der ikke skal laves revision hvert år, hvis det ikke er nødvendigt af hensyn til anlægget. Af screeningen fremgår det, at udvidelsen medfører, at den årlige mængde affald, der kan forbrændes på anlægget, øges fra 130.000 tons til 150.000 tons. Det fremgår endvidere, at affaldssammensætningen ikke forventes at blive væsentligt ændret.

Videre fremgår det af screeningen, at der i forbindelse med projektet er foretaget depositionsregninger for merdeponering af kvælstof (N) og tungmetaller i det nærmeste Natura 2000-område og områder omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3. Beregningerne foretages ved koncentrationer svarende til områdernes grænseværdier og erfarede emissioner. Det fremgår i den sammenhæng, at projektet ikke forventes at medføre tilstandsændringer af naturtyper beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3 i form af sø og mose, som ligger ca. 250 m fra projektområdet. Dette er baseret på, at merdeponering af kvælstof, til nærmeste § 3-områder forventes at ligge i intervallet -0,02 til 0,05 kg/Ha/år, hvilket udgør under 0,5% af baggrundsdeponeringen.

Miljøstyrelsen har endvidere vurderet, at projektet ikke væsentligt vil påvirke det nærmeste Natura 2000-område, Havet og kysten mellem Karrebæk Fjord og Knudshoved Odde, beliggende ca. 600 m fra anlæggets skorsten. Det fremgår af screeningen, at udpegningsgrundlaget for området bl.a. omfatter naturtypen grå/grøn klit (2130), som har den laveste tålegrænse for kvælstof på 8-15 N/ha/år. Det fremgår endvidere, at merdepositionen i akvatiske områder forventes at være uændret eller faldende, mens merdepositionen til

terrestriske områder forventes maksimalt at kunne øges med 0,02 kg N/ha/år. Dette udgør 0,25 % af den nedre ende af tålegrænsen for naturtypen grå/grøn klit. Det fremgår tillige, at såfremt merdepositionen tillægges baggrundskoncentrationen, ligger niveauet fortsat inden for naturtypens tålegrænse.

Yderligere fremgår det af screeningen, at en eventuel miljøpåvirkning som følge af emissioner vil kunne forekomme kontinuerligt i anlæggets levetid, og at næringsstoffer vil kunne bidrage til eutrofiering i naturområder længe efter. Endeligt fremgår det, at der ikke forventes en miljøpåvirkning, da grænseværdien for emission af NO<sub>x</sub> og NH<sub>3</sub> reduceres, hvorfor den totale emissionsmængde bliver mindre.

Miljøstyrelsen har i afgørelsen lagt til grund, at det ansøgte projekt er omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, punkt 13 a, om ændringer eller udvidelser af projekter i bilag 1 eller nærværende bilag, som allerede er godkendt, er udført eller er ved at blive udført, når de kan have væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet. Styrelsen har på baggrund af screeningen vurderet, at projektet ikke vil kunne få en væsentlig indvirkning på miljøet, hvorfor projektet ikke er omfattet af krav om miljøvurdering.

## *2.2 Klagens indhold*

Indledningsvis har klager anført, at naturtypen grå klit (2130) ikke findes i Natura 2000-området, men at området indeholder flere andre beskyttede naturtyper, heriblandt naturtypen overdrev, som kan være en vigtig orkidélokaltet. Klager har anført, at der ikke er foretaget en vurdering af påvirkningen på disse andre naturtyper. Endvidere har klager anført, at afgørelsen ikke indeholder en beregning af, hvor meget mer- og totaldepositionen stiger til, men kun hvor meget depositionen stiger med.

Klager har yderligere anført, at Miljøstyrelsen mangler at foretage en kumulativ vurdering på habitatnaturen samt en konsekvensvurdering. Derudover har klager anført, at der også skal udarbejdes en vurdering af projektets påvirkning på et moseområde, som ligger øst for virksomheden, da man ifølge naturbeskyttelsesloven ikke må lave tilstandsændringer i § 3-beskyttet natur. Klager har i den forbindelse henvist til husdyrloven,[4] hvorefter merdeposition af kvælstof i moseområder ikke må overstige 1 kg N/ha/år, med mindre kommunen vurderer, at området kan tåle det. Klager har endvidere anført, at styrelsen i sine bemærkninger af 12. juli 2019 anerkender, at der ikke er foretaget tilstrækkelige beregninger til at dokumentere opfyldelse af habitatbekendtgørelsen. Klager har hertil påpeget, at selve vurderingen af projektets påvirkning på moseområdet ikke fremgår af afgørelsen, men at der blot henvises til kommunens kommentarer.

Derudover har klager bemærket, at det ikke er angivet i afgørelsen, hvilke emissionsdata, der ligger til grund for udsagnet "worst case". Klager har hertil påpeget, at såfremt der er taget udgangspunkt i de øvre grænseværdier i BAT-referencedokumenter for affaldsforbrænding (BREF),[5] er der tale om tale om minimumskrav til affaldsforbrænding under normal drift.

Klager har tillige bemærket, at dette ikke kan beskrives som "worst case", da beregningerne ikke omfatter udledning under opstart og nedlukning eller ved misdrift af rensetekniske foranstaltninger, hvor udledningerne typisk er mange tusind gange større end i normal drift. Klager har yderligere anført, at der ikke er sat en grænse for, hvor meget der må udledes, ligesom der ikke forlanges målinger af, hvor meget der faktisk udledes. Klager har videre anført, at selvom data mangler, skal de omfattes af vurderingen af habitatområderne, hvilket de ville have været ved udarbejdelse af en miljøredegørelse.

Yderligere har klager anført, at miljøgodkendelsen må betragtes som ugyldig, idet der ikke er mulighed for at standse udarbejdelsen af miljøgodkendelsen, inden der træffes afgørelse om miljøvurderingspligt, når afgørelsen og godkendelsen er truffet samtidig. Klager har hertil bemærket, at der efter samordningsbekendtgørelsens § 3, stk. 13,[6] ikke *skal*, men *bør* træffes en samtidig screeningsafgørelse og miljøgodkendelse. Klager har i den forbindelse anført, at et udgangspunkt i en BREF-note og i en udtalelse frem for egen vurdering, burde have udløst krav om udarbejdelse af en miljøredegørelse, så miljøeffekterne og omgivelsernes tilstand kunne blive ordentligt belyst.

Endeligt har klager anført, at en kapacitetsudvidelse ikke er i overensstemmelse med mål for genanvendelse i affaldsplaner. I forlængelse heraf har klager påpeget, at udsortering af madaffald og indførelse af træaffald vil medføre, at brændværdien stiger betragteligt, hvorved energioutputtet stiger og det bliver unødvendigt at brænde mere affald af. Klager har hertil påpeget, at når der regnes med den samme brændværdi, må det forudsætte, at madaffald stadig brændes. Klager har hertil anført, at der ikke er nogen begrundelse for at give tilladelse til at brænde hele året uden driftstop, da mere brandbart affald bl.a. vil medføre et yderligere behov for rensning af skorstene, og derved flere driftsstop.

### *2.3 Miljøstyrelsens bemærkninger til klagen*

Miljøstyrelsen har den 12. juli 2019 til klagen bemærket, at styrelsen opfatter dele af klagen som politiske og tekniske betragtninger vedrørende affaldsforbrænding og affalds- og energipolitik, som ikke direkte vedrører afgørelsen.

Miljøstyrelsen har oplyst, at grå klit fremgår af udpegningsgrundlaget for Natura 2000-området, samt at styrelsen ikke har fundet oplysninger om orkidélokalteter i Natura 2000-området. Styrelsen har hertil bemærket, at der er udarbejdet en væsentlighedsvurdering, der tager udgangspunkt i tålegrænserne for de forskellige naturtyper i udpegningsgrundlaget. Styrelsen har i den forbindelse oplyst, at beregningerne af merdepositionen er vurderet i forhold til naturtypen grå klit, fordi naturtypen har den laveste tålegrænse, og dermed den største følsomhed over for påvirkning fra projektet. Styrelsen har videre oplyst, at merdepositionen er beregnet ud fra et "worst case" scenarie, som er vurderet sammen med baggrundsdepositionen, der kan henføres til kumulative forureningskilder.

Derudover har Miljøstyrelsen kommenteret det af klager anførte om, at styrelsen skal vurdere påvirkningen på mose beskyttet af naturbeskyttelseslovens § 3. Til dette har styrelsen oplyst, at der er foretaget en vurdering på baggrund af depositionsregninger, der viser, at

depositionen til § 3-områder maksimalt vil udgøre 0,05 kg N/ha/år.

Miljøstyrelsen har yderligere påpeget, at der ikke skal udarbejdes en habitatkonsekvensvurdering, idet projektet ifølge væsentlighedsvurderingen ikke vil medføre en væsentlig påvirkning af Natura 2000-området. Endelig har Miljøstyrelsen anført, at det følger af samordningsbekendtgørelsens § 4, stk. 13, at miljøgodkendelsen og afgørelsen om ikke miljøvurderingspligt bør træffes samtidig, hvormed klagefristen for de to afgørelser er sammenfaldende.

### 3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

#### 3.1 Miljø- og Fødevarerklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle, hvorvidt etableringen af det ansøgte projekt er miljøvurderingspligtigt.

Efter Miljø- og Fødevarerklagenævnets vurdering er der ikke med klagen i øvrigt fremkommet forhold, der kan føre til ændringer af Miljøstyrelsens afgørelse. Nævnet bemærker i den forbindelse, at det af klager anførte om den politiske beslutning og nødvendigheden af projektet ikke er forhold, som nævnet kan gå ind i ved en retlig prøvelse af, om projektet er omfattet af krav om miljøvurdering.

Endeligt bemærker Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at nævnet ikke kan behandle den del af klagen, der vedrører Miljøstyrelsens afgørelse om miljøgodkendelse til kapacitetsudvidelsen, idet klager skal oprette en særskilt klage herom.

#### 3.2 Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger

##### 3.2.1 Indledende bemærkninger

Efter miljøvurderingslovens § 49, stk. 1, kan Miljø- og Fødevarerklagenævnet behandle klager over screeningsafgørelser efter lovens § 21, for så vidt angår retlige spørgsmål, klager over § 25-tilladelser samt klager over tilsynsafgørelser efter § 46.

Miljø- og Fødevarerklagenævnets behandling af retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger om saglige hensyn, lighed og proportionalitet.

Klage over retlige spørgsmål skal ses i modsætning til klage over skønsmæssige spørgsmål, som omfatter myndighedernes konkrete vurdering og afvejning af hensyn ved behandling af en sag om miljøvurdering af et konkret projekt. Miljø- og Fødevareklagenævnet kan dermed ikke tage stilling til, om en afgørelse er hensigtsmæssig eller rimelig i forhold til f.eks. omboendes interesser.

Endvidere fastlægger miljøvurderingsloven ikke i sig selv grænser for, hvad myndighederne kan beslutte af politiske, økonomiske eller andre grunde, men stiller alene krav til grundlaget for beslutningerne og til procedurerne herfor.

### *3.2.2 Miljøstyrelsens screeningsafgørelse*

Det følger af miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, at projekter, der kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, ikke må påbegyndes, før myndigheden skriftligt har meddelt tilladelse til at påbegynde projektet efter en miljøvurdering af projektets indvirkning på miljøet.

Projekter omfattet af lovens bilag 1 er altid omfattet af kravet om tilladelse med tilhørende miljøvurdering, forinden de kan påbegyndes, jf. § 15, stk. 1, nr. 1.

Projekter omfattet af bilag 2, er omfattet af kravet om miljøvurdering og tilladelse, når der er truffet afgørelse (screeningsafgørelse) om, at det konkrete projektet må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet, jf. § 15, stk. 1, nr. 2, jf. § 21.

Det følger af miljøvurderingslovens § 21, at myndigheden på grundlag af bygherrens ansøgning skal foretage en vurdering af og træffe afgørelse om, hvorvidt et projekt omfattet af bilag 2 er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse. Ved vurderingen skal myndigheden tage hensyn til kriterierne i miljøvurderingslovens bilag 6, herunder bl.a. projektets dimensioner og udformning, forurening og gener, projektets placering, den miljømæssige sårbarhed i de geografiske områder, der kan forventes at blive berørt, og arten af og kendetegn ved den potentielle indvirkning på miljøet. Afgørelsen skal endvidere tage hensyn til resultaterne af foreløbig kontrol eller vurderinger af indvirkningen på miljøet, der er foretaget i medfør af EU lovgivningen.

Grundlaget for screeningen er bygherrens oplysninger, allerede foreliggende viden og almene erfaringer om det pågældende sagsområde. En screening anses for at være en foreløbig vurdering af det ansøgte projekt og en screeningsafgørelse skal kunne træffes ret hurtigt. Det indebærer, at der må accepteres et vist spillerum for vurderingen. Er der behov for mere indgående undersøgelser for at foretage den nødvendige vurdering, taler det for, at der foretages en miljøvurdering.



Miljøstyrelsen har foretaget en screening af det ansøgte projekt om kapacitetsudvidelse af et affaldsenergianlæg, og har vurderet, at projektet ikke vil påvirke miljøet væsentligt, hvorfor styrelsen har truffet afgørelse om, at det ikke er miljøvurderingspligtigt.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, efter en samlet vurdering af sagens oplysninger og klagen, ikke grundlag for at tilsidesætte Miljøstyrelsens vurdering af, at kapacitetsudvidelsen af affaldsenergianlægget ikke vil medføre væsentlige indvirkninger på miljøet, og dermed ikke udløser krav om udarbejdelse af en miljøkonsekvensrapport. Nævnet har i sin vurdering lagt vægt på, at en screening er en foreløbig vurdering af, hvorvidt en *væsentlig* påvirkning af miljøet er *påregnelig*, og at styrelsen har foretaget en vurdering af det konkrete ansøgte projekts indvirkning på miljøet. Endvidere har nævnet lagt vægt på Miljøstyrelsens vurdering af, at projektet ikke i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke det nærliggende Natura 2000-område væsentligt, samt at projektet ikke vil kunne medføre tilstandsændringer i områder beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3. Nævnet har hertil lagt vægt på, at styrelsen har inddraget beregninger af merdepositionen af kvælstof koncentrationer svarende til grænseværdier for områderne og naturtyperne, samt erfarede emissioner. Nævnet bemærker i den sammenhæng, at styrelsens vurdering af påvirkningen på Natura 2000-området er baseret på depositions-beregningerne for naturtypen grå/grøn klit, som har den laveste tålegrænse for merdeposition af kvælstof i området.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker endvidere, at Miljøstyrelsen ved screeningen har vurderet, at niveaet for deposition af kvælstof fortsat ligger under tålegrænsen, når merdeponeringen tillægges baggrundskoncentrationen af kvælstof. Nævnet bemærker i den sammenhæng, at baggrundsdepositionen kan henføres til kumulative forureningskilder. Det er derfor nævnets vurdering, at styrelsen har foretaget en kumulativ vurdering af effekten af totaldepositionen af kvælstof i habitatnaturen.

I forhold til klagepunktet om, at depositions-beregningerne ikke er foretaget ud fra et "worst case"-scenarie, bemærker Miljø- og Fødevareklagenævnet, at beregningerne ifølge screeningskemaet er foretaget ved koncentrationer svarende til grænseværdier og erfarede emissioner. Nævnet bemærker hertil, at der ved depositions-beregningerne kan tages udgangspunkt i standardiserede emissions-beregninger i BREF-dokumenter. Endvidere bemærker nævnet, at der er benyttet reducerede grænseværdier for emission af NO<sub>x</sub> og NH<sub>3</sub>, som vil blive fastsat i forbindelse med miljøgodkendelsen. Nævnet bemærker desuden, at der som følge af kapacitetsudvidelsen ikke skal laves revisionsstop hvert år, hvis ikke det er nødvendigt af hensyn til anlægget, hvorfor projektet bør medføre, at der fortages færre nedlukninger og opstarter.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker endvidere, at en screeningsafgørelse ikke er en tilladelse eller en godkendelse, men en forudsætning for at det anmeldte projekt lovligt kan påbegyndes. Afgørelsen erstatter således ikke en eventuel byggetilladelse, miljøgodkendelse eller anden tilladelse, der giver ansøger ret til at påbegynde projektet. Det er herefter op til kommunen i en godkendelse eller tilladelse til det ansøgte projekt at fastsætte vilkår for at forhindre eventuel forurening af virksomhedens omgivelser.

### 3.3 Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr ikke, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2.

### 3.4 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klagen over Miljøstyrelsens afgørelse af 3. april 2019 om, at kapacitetsudvidelse af affaldsenergianlæg beliggende [A1], 4700 Næstved, ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

---

[1] Lovbekendtgørelse nr. 973 af 25. juni 2020 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Lovbekendtgørelse nr. 520 af 1. maj 2019 om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v.

[5] Europa-Kommissionen, Reference Document on the Best Available Technique for Waste Incineration, august 2006.

[6] Bekendtgørelse nr. 121 af 4. februar 2019 om samordning af miljøvurderinger og digital selvbetjening m.v. for planer, programmer og konkrete projekter omfattet af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

**Sag:**

19/05683

**Dato:**

17. marts 2021.

**Emner:**

Miljøvurderingslo...

**Miljø- og Fødevareklagenævnet** (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) • Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • [mfkn@naevneneshus.dk](mailto:mfkn@naevneneshus.dk) (<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)

**Tilgængelighedserklæring** (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)